

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U BANJA LUCI
Broj: 11 0 U 037543 24 U
Dana, 31.01.2025. godine

Okružni sud u Banjaluci po sudiji pojedincu Miri Došenović, uz učešće zapisničara Vesne Malešević, u upravnom sporu po tužbi D. Lj. iz G, zastupanog po punomoćniku Nemanji Kalajdžiću, advokatu iz Banjaluke, ulica Nikole Tesle broj 7 (u daljem tekstu: tužilac), protiv rješenja broj: 02.02/1-052-35/24 od 11.10.2024. godine, grada Gradiška, gradonačelnika grada Gradiška (u daljem tekstu: tuženi), u predmetu uvida u podatke, dana 31.01.2025. godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Tužba se uvažava i osporeni akt poništava.

Tuženi se obavezuje da tužiocu na ime troškova upravnog spora isplati iznos od 950,00 KM, u roku od 30 dana računajući od dana prijema ove presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obrazloženje

Osporenim aktom je odbijena kao neosnovana žalba tužioca izjavljena na obavještenje Odjeljenja za opštu upravu grada Gradiška, broj: 02.03-052-27/24 od 27.08.2024. godine, kao i zahtjev istog za naknadu troškova postupka za sastav žalbe u iznosu od 562,50 KM, kao neosnovan.

Ovim obavještenjem Odjeljenja za opštu upravu od 27.08.2024. godine, a u vezi zahtjeva punomoćnika tužioca za uvid i kopiranje ponuda za B. K, V. D. i D. Lj, kao i bodovnu listu za navedene ponuđače, je isti obavješten da će se u skladu sa članom 17. Zakona o zaštiti ličnih podataka o navedenom obavijestiti nosioci podataka i od istih tražiti pismena izjašnjenja, o čemu će podnosilac zahtjeva biti blagovremeno obavješten, s tim da uvid u prijavu D. Lj. i bodovnu listu za navedene ponuđače podnosilac zahtjeva može izvršiti u srijedu 28.08.2024. godine, sa početkom u 11:30 časova, u označenoj kancelariji Uprave grada Gradiška.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužilac osporava pravilnost i zakonitost osporenog akta zbog razloga (kako proizlazi iz sadržaja) propisanih članom 10. tačke 2. i 4. Zakona o upravnim sporovima. Navodi sadržaj ožalbenog i osporenog akta, ističući da je dana 23.08.2024. godine, kao punomoćnik tužioca koji je bio jedan od ponuđača u Javnom oglasu za davanje u zakup poljoprivrednog zemljišta u svojini Republike Srpske, na području grada Gradiška, zatražio uvid u spis konkurentnih ponuđača, čije su ponude ocijenjene kao povoljnije u odnosu na tužiočevu ponudu, nakon čega je dana 27.08.2024. godine, putem e-maila od strane predsjednika komisije za davanje u zakup poljoprivrednog zemljišta i od strane Odjeljenja za opštu upravu grada Gradiška, kao punomoćnik tužioca obavješten da mu

uvid u dokumentaciju drugih ponuđača ne može biti одобren zbog одredaba Zakona о заштити личних података. Ukazuje да поступак давања у закуп пољопривредног земљишта у својини Републике Српске мора да буде јаван и транспарентан, позивајући се на одредбу члана 17. став 2. Zakona о заштити личних података, чији садржај износи. Образлаже да у конкретном случају трећа страна, оvdje туžilac, има неспоран законит интерес за увид у документацију која је била предмет пријаве, због чега му је увид у предметну документацију морао бити одобрен и без сагласности носиоца личних података. Ističe да је у конкретном случају остварен услов који се односи на „законит интерес треће стране“, као и услов који се односи на „потребу да се обаве послови у оквиру законом утврђене надлежности“, због чега је одлука туженог неправилна и незаконита. Pojašnjava да став 2. члана 17. Zakona о заштити личних података представља коректив који је неопходан да би лица која имају законит интерес могла тај свој интерес и да заштите, који став закона је комисија у потпуности занемарила и тако поступак јавног огласа učinila netransparentnim i nezakonitim. Nadalje, navodi да се као punomoćnik tužioca дана 16.10.2024. године обратио Agenciji за заштиту личних података у БиХ, чија надлежност и дјелокруг послова су propisani Zakonom о заштити личних података и којој је један од задатака, односно надлежности надгледање provođenja одредби Zakona и других закона о обради личних података. U dostavljenom mišljenju Agencije од 24.10.2024. године, да је јасно наведено да је неспорно да остваривање увида у документацију изабраних понуђача у сврху коришћења тако прибављених информација за изјављивање дозвољеног правног lijeka представља законит правни интерес неуспješnog понуђача, што даље implicira да је испуњен услов из став 2. члана 17. Zakona и да је тужиоцу увид у предметну документацију морао бити одобрен и без сагласности успјешних понуђача. U наведеном мишљењу Agencije да је ukazano да се документација у коју се вршу увид мора обезбједити на начин да се заштите подаци као што су ЈМБ, кућна адреса и слично, што је јасно и оправдано, указујући на сличан примјер приликом увида у земљишне књиге. Ističe да акт првостепеног органа којим је prvobitno одлучено о захтјеву тужиоца нема све законом propisanе елементе, нити је donijet у форми у којој то Zakon о општем управном поступку захтјева, обзиром да се из форме „одговор“ не може закључити на основу којих законских прописа је првостепени орган donio један овакав акт којим се рјешава о правима странке у управном поступку. Ovakav акт да у суштини представља незаконито, samovoljno и paušalno поступање Gradske управе grada Gradiška, која приликом одлучивања о правима станара у управном поступку не примјењује основне одредбе и начела Zakona о општем управном поступку. Imajući у vidu све наведено, predlaže да се тужба уважи и суд donese presуду којом се osporeni акт поништава и сам riješi предметну управу ствар или osporeni акт поништи и предмет vrati туженом на ponovno поступање, уз обавезу туженог да му nadoknadi трошкове управног спора који се односе на трошкове састава тужбе, увећане за paušалну награду и таксе по одлуци суда.

Tuženi је на захтјев суда dostavio spis предметне управне ствари и одговор на тужбу у којем osporava navоде тужбе у cijелости. Ističe, pored ostalog, да је тужиоцу omogućeno да izvrši увид и kopiranje ponуда понуђача које је захтијевао у rokovima propisanim законом, да туžilac nije onemogućen да заштити своја права у поступку dodjele земљишта у закуп, нити у поступку pokrenutom захтјевом за приступ информацијама, тако да njegova права и njegov neposredni лични интерес заснован на закону, nisu povrijeđeni. Navodi да је irrelevantno mišljenje Agencije за заштиту личних података у БиХ од 24.10.2024. године у овом поступку, из разлога што у прилогу тужбе nije dostavljen захтјев тужиоца који се односи на traženje mišljenja од Agencije, па да се не може закључити да ли је Agencija upoznata са činjeničnim stanjem и да ли су у захтјеву за dostavu mišljenja правилно наведене tvrdnje, imajući у vidu činjenicu да туžilac у тужби navоdi нетачне tvrdnje и one које njemu idu у корист. Tužiocу да је omogućeno да izvrši увид и kopira ponуде понуђача, осим у случају лица које nije dalo сагласност и у оквиру рока за ulaganje prigovора на preliminarну rang listу је obavješten о terminu увида и kopiranja свих ponуда понуђача који су dostavili ovjerene изјаве и dali

saglasnost da se njihove ponude daju na uvid i kopiranje trećim licima, na šta se on ogлуšio i nije pristupio u službene prostorije tuženog, ali je blagovremeno uložio prigovor na preliminarnu rang listu u postupku dodjele zemljišta u svojini Republike Srpske u zakup i žalbu na obavještenje Odjeljenja za opštu upravu od 27.08.2024. godine, koja je osporenim aktom odbijena kao neosnovana, zaključujući da tuženi ni jednom svojom radnjom nije doveo u pitanje zakonit interes ponuđača, niti ga je spriječio da blagovremeno ulaže zakonom propisani pravni lijek. Osporavajući i ostale navode tužbe, predlaže da se ista odbaci u skladu sa članom 22. Zakona o upravni sporovima, jer iz stanja spisa predmeta proizlazi da pravo tužioca, niti njegov neposredni lični interes zasnovan na zakonu, nisu povrijeđeni, ili odbije kao neosnovana.

Ispitujući zakonitost osporenog upravnog akta u skladu sa odredbom iz člana 30. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), a nakon što je razmotrio spise predmeta ove upravne stvari i odgovor na tužbu, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz spisa predmeta proizlazi: da je tužilac putem punomoćnika, advokata Nemanje Kalajdžića iz Banjaluke, dana 23.08.2024. godine, podnio zahtjev za uvid i kopiranje spisa gradu Gradiška, Odjeljenju za poljoprivredu, Komisiji za izdavanje u zakup poljoprivrednog zemljišta, kojim je tražio da mu se odobri uvid i kopiranje javnih ponuda koje su učinjene od strane B. K, V. D. i D. Lj, kao i zapisnik, odnosno dokumenta u kojima je izvršeno bodovanje navedenih ponuđača, što mu je potrebno u svrhu sastavljanja prigovora na zaprimljeno obavještenje, prema kojem tužilac nije izabran kao najuspješniji ponuđač; da je ovaj zahtjev tuženi dostavio na postupanje Odjeljenju za opštu upravu (poljoprivredu i ruralni razvoj), dana 27.08.2024. godine, nakon čega je istog dana dostavio tužiocu pismeni odgovor na zahtjev, u prilogu kog odgovora je dostavljen i pismeni odgovor Odjeljenja za opštu upravu, u kom se navodi da mu se odobrava uvid u prijavu D. Lj. i bodovnu listu za navedene ponuđače, koji uvid može izvršiti u vrijeme i mjestu kako je navedeno u ovom odgovoru, s tim da će se od ostalih lica (B. K. i V. D), čije prijave su tražene na uvid i kopiranje zatražiti pisana izjašnjenja, o čemu će podnosilac zahtjeva (ovdje tužilac) biti blagovremeno obavješten; da je tužilac protiv prethodnog obavještenja Odjeljenja za opštu upravu izjavio žalbu, koja je odbijena osporenim aktom, kao neosnovana. U obrazloženju osporenog akta se, pored ostalog, navodi hronologija postupka pred organima uprave, radnje koje su preduzete od stane organa sa kojim je tužilac upoznat, kao i da mu je omogućeno vršenje uvida i kopiranje prijava ponuđača koji su dali saglasnost na uvid i kopiranje (S. D. i Š. V. i S. K), dok nije omogućen uvid i kopiranje podataka u odnosu na ponuđača B. K, koji je dostavio ovjerenu pisanu izjavu da nije saglasan da se njegova prijava da na uvid i kopiranje tužiocu, odnosno njegovom punomoćniku. Tuženi da je obavjestio tužioca o terminu kada može izvršiti uvid i kopiranje tražene dokumentacije i u odnosu na lica koja su dala svoju saglasnost, ali da se tužilac nije odazvao na zakazani termin, niti je obrazložio razloge svog izostanka, pa nalazeći neosnovanim navode žalbe, to da je odlučeno kao u dispozitivu osporenog akta.

Osporeni akt nije pravilan, ni zakonit

Odredbom člana 1. stav 1. Zakona o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik BiH“, broj: 49/06, 76/11 i 89/11-ispravka, u daljem tekstu: ZZLP) je propisano da je cilj ovog Zakona da se na teritoriji Bosne i Hercegovine svim licima, bez obzira na njihovo državljanstvo ili prebivalište, osigura zaštita ljudskih prava i osnovnih sloboda, a naročito pravo na privatnost i zaštitu podataka u pogledu obrade ličnih podataka koji se na njih odnose. Stavom 2. ovog člana je propisano da se ovim Zakonom osniva Agencija za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini (u daljem tekstu: Agencija), utvrđuju se: njena nadležnost, organizacija i upravljanje, kao i druga pitanja značajna za njen rad i zakonito funkcionisanje.

Članom 3. stav 1. Alineja 1. navedenog zakona je propisano da lični podaci znače bilo

koju informaciju koja se odnosi na fizičko lice, koje je identifikovano ili se može utvrditi identitet lica.

Nadalje, članom 17. stav 1. ZZLP je propisano da kontrolor podataka ne može dati lične podatke korisniku prije nego što o tome obavijesti nosioca podataka. Ako nosilac podataka ne odobri davanje ličnih podataka, oni se ne mogu otkriti trećoj strani osim ako to nije u javnom interesu. Stavom 2. ovog člana je propisano da je kontrolor ličnih podataka ovlašten lične podatke dati na korištenje drugim korisnicima na osnovu pisanog zahtjeva korisnika ako je to potrebno radi obavljanja poslova u okviru zakonom utvrđene nadležnosti ili ostvarivanja zakonitih interesa korisnika, dok je stavom 3. ovog člana propisano da pisani zahtjev mora sadržavati svrhu i pravnu osnovu za korištenje ličnih podataka, te vrste ličnih podataka koje se traže.

U konkretnom slučaju tužilac je od tuženog tražio da mu se odobri uvid i kopiranje javnih ponuda koje su učinjene od strane određenih fizičkih lica, pobrojanih u zahtjevu, kao i zapisnik, odnosno dokumenta u kojima je izvršeno bodovanje navedenih ponuđača, a što mu je potrebno u svrhu sastavljanja prigovora na zaprimljeno obavještenje, prema kojem on nije izabran kao najuspješniji ponuđač, odlučujući o kom zahtjevu je prvostepeni organ tuženog, primjenom odredbe člana 17. stav 1. ZZLP, obavještenjem od 27.08.2024. godine u formi odgovora obavijestio tužioca da može izvršiti uvid u prijavu D. Lj. i bodovnu listu za ponuđače navedene u zahtjevu, u označeno vrijeme i na označenom mjestu, a da u odnosu na ostale ponuđače i bez njihove pismene saglasnosti, koju je tražio, ne može dozvoliti uvid u ponude i dokumentaciju, koje obavještenje je tuženi održao na snazi osporenim aktom u žalbenom postupku.

Imajući u vidu navedeno, osnovano tužba ukazuje da je osporeni akt donijet uz povredu odredbe člana 17. ZZLP. Ovo iz razloga što je prvostepeni organ svoje obavještenje od 27.08.2024. godine, protiv kojeg je izjavljena žalba tuženom utemeljio isključivo na stavu 1. člana 17. ZZLP, kojim stavom navedenog člana je propisano da kontrolor podataka ne može dati lične podatke korisniku prije nego što o tome obavijesti nosioca podataka. Ako nosilac podataka ne odobri davanje ličnih podataka, oni se ne mogu otkriti trećoj strani, osim ako to nije u javnom interesu. Međutim, stavom 2. ovog člana je propisano da je kontrolor ličnih podataka ovlašten lične podatke dati na korištenje drugim korisnicima na osnovu pisanog zahtjeva korisnika ako je to potrebno radi obavljanja poslova u okviru zakonom utvrđene nadležnosti ili ostvarivanja zakonitih interesa korisnika, što tuženi, niti njegov prvostepeni organ nisu imali u vidu, obzirom na činjenicu da su podaci koji se odnose na javne ponude ostalih ponuđača B. K, V. D, Š. V. i S. K. i dokumenti u kojima je izvršeno bodovanje navedenih ponuđača, koji su ocjenjeni uspješnijim u odnosu na tužioca, kao neuspješnog ponuđača bili istom potrebni radi ostvarivanja njegovih zakonitih interesa u postupku pred organima, pored ostalog i zbog toga da utvrdi da li je odluka o izbru povoljnijeg ponuđača pavilna ili nije, što on nije mogao utvrditi bez upoređivanja navedenih podataka za ostale-povoljnije ponuđače u o odnosu na njega, koji je ocjenjen kao nepovoljniji ponuđač, tako da je u konkretnom slučaju zahtjev istog trebalo posmatrati i sa aspekta primjene člana 17. stav 2. ZZLP, na koji način nisu postupali niti tuženi, niti njegov prvostepeni organ.

Tuženi u osporenom aktu samo iznosi slijed postupak pred organima uprave, koje su radnje preduzete, da su od strane prvostepenog organa zatražena pismena izjašnjenja od ponuđača u odnosu na koje je postavljen zahtjev za uvid u dokumentaciju, ko je od njih dao saglasnost, a ko nije, kojom prilikom se uopšte ne osvrće, niti obrazlaže osnovanost ili neosnovanost žalbenog razloga koji se odnosi na povredu odredbe člana 17. stav 2. ZZLP, tako da je osporeni akt donijet ne samo uz povredu ove zakonske odredbe, već i uz povredu odredbi člana 197. stav 2. i 230. stav 2. Zakona o opštem upravom postupku, koje povrede ga čine nepravilnim i nezakonitim.

S obzirom na navedeno, imajući u vidu da sud, u smislu člana 29. stav 1. ZUS zakonitost osporenog akta ispituje na podlozi činjenica utvrđenih u upravnom postupku, proizlazi da su u postupku donošenja osporenog akta ostvareni razlozi iz člana 10. tačke 2. i 4. ZUS za poništavanje ovog akta, zbog čega se tužba tužioca ukazuje osnovanom, pa je s toga istu valjalo uvažiti i osporeni akt poništiti na osnovu ovlašćenja iz člana 31. stav 1. i 2. ovog zakona.

U smislu člana 50. ZUS tuženi je u obavezi da bez odlaganja, a najkasnije u roku od 30 dana od prijema ove presude donese novi akt, uvažavajući pravno shvatanje ovog suda i primjedbe suda u pogledu postupka.

Tužilac je zahtijevao naknadu troškova upravnog spora koji se odnose na troškove sastava tužbe, uvećane za paušalnu nagradu i takse na tužbu i presudu. Imajući u vidu da je isti uspio u ovom upravnom sporu, to mu shodno odredbama člana 49. i 49a. ZUS, člana 387. Zakona o parničnom postupku, u vezi sa odredbom člana 48. ZUS, te tarifnom broju 3. i 12. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata, pripada pravo na naknadu troškova ovog upravnog spora koji se odnose na troškove sastava tužbe u iznosu od 600,00 KM (300 bodova x 2 KM), uvećane za paušalnu nagradu od 25% ili 150,00 KM i takse na tužbu i presudu u iznosu od 200,00 KM, odnosno ukupni troškovi upravnog spora u iznosu od 950,00 KM, koji su mu dosuđeni ovom presudom, primjenom navedenih odredbi ZUS, Zakona o parničnom postupku i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata

Zapisničar
Vesna Malešević

Sudija
Mira Došenović